

Art. 21. O każdym wypadku orzeczenia zwrotu zapomogi należy przy dołączeniu wszystkich aktów sprawy zawiadomić Prokuratora przy Sądzie Okręgowym, w którego obwodzie Komisja ma siedzibę, celem ewentualnego wdrożenia postępowania karnego zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 18 lipca 1919 r.

Art. 22. Osobne rozporządzenie Ministra Skarbu oznaczy stosunek, według którego dla obszarów, w których obiegową monetą jest korona, kwoty wyrażone w niniejszym rozporządzeniu w markach będą zamienione na korony.

Art. 23. Rozdział kredytów na odbudowę między interesowane Ministerstwa i poszkodowane powiaty oraz kontrola działalności komisji zapomogowych należy do Ministerstwa Skarbu, które w tych sprawach działać będzie w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami.

Art. 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 12 stycznia 1920 r.

Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister Robót Publicznych:

Kędzior

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Bardel

Minister Przemysłu i Handlu:

Antoni Olszewski

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

w z. J. Karśnicki

89.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Aprowizacji i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie przymusowego wykupu: bobiku, fasoli, grochu, peluszek, gryki, prosa i przetworów tych ziemiopłodów.

Na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 1920 roku w sprawie zmiany art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1919 roku „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20” (Dz. Ustaw R. P. № 6, poz. 40) i art. 4, 9 i 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Ustaw R. P. № 89, poz. 485) zarządza się co następuje:

Art. 1. Wszelkie nadwyżki bobiku, fasoli, grochu, peluszek, gryki i prosa, które pozostaną u producentów, posiadających gospodarstwa powyżej 40-tu morgów ziemi ornej, po zaspokojeniu niezbędnych własnych potrzeb spożywczych, gospodarczych i siewnych, podlegają przymusowemu wykupowi przez Państwo po cenach, wskazanych w art. 4 niniejszego roz-

porządzenia, i winny być w tym celu dostarczone przez producenta do magazynów państwowych najpóźniej do dnia 1 kwietnia 1920 r., lub wcześniej stosownie do oznaczonego przez odnośne władze terminu.

Dostarczeniu przez producentów podlegają również nadwyżki wymienionych ziemiołódów, sprzedane, względnie zakontraktowane, przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia, osobom trzecim o ile nie zostały jeszcze nabywcom dostarczone, lub też przez nich zabrane.

Przymusowemu wykupowi podlegają również: bobik, fasola, groch, peluszka, gryka i proso, a także przetwory tych ziemiołódów, znajdujące się w ilościach ponad 5 ctr. metr. u handlujących, którzy nie zostali do tego upoważnieni przez Ministerstwo Aprowizacji, na przedstawienie miejscowych Komisji Aprowizacyjnych i u wszystkich nieproducentów i producentów zamieszkałych w miastach, o ile ilość ich przekracza 50 klg. na osobę. Owe nadwyżki ziemiołódów winny być do dnia 1 marca 1920 roku dostarczone do magazynów państwowych.

Art. 2. Wytwórcy rolni, posiadający gospodarstwa o obszarze powyżej 40-tu morgów ziemi ornej, winni do dnia 1 marca 1920 roku nadesłać do Starostwa opatrzoną własnoręcznym podpisem deklarację według określonego szematu, wskazującą ilość wszystkich posiadanych ziemiołódów i przypuszczalnie ich rozchód na pokrycie niezbędnych własnych potrzeb spożywczych, gospodarczych i siewnych, oraz ewentualną nadwyżkę posiadanego bobiku, fasoli, grochu, peluszki, gryki i prosa.

Deklaracja ta winna zawierać dane, jakie ilości ziemiołódów, podlegających przymusowemu wykupowi na mocy niniejszego rozporządzenia, zostały przez producentów dostarczone osobom trzecim, lub zostały przez nie zakontraktowane, z wymienieniem imienia, nazwiska, adresu nabywcy i terminu dostawy. Dotyczy się to również zakwalifikowanych i zakontraktowanych ziemiołódów do siewu.

Wszyscy handlujący, którzy posiadają więcej niż 5 cent. metr. wymienionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia ziemiołódów lub ich przetworów, a nie zostali do tego upoważnieni przez Ministerstwo Aprowizacji na przedstawienie miejscowych Komisji Aprowizacyjnych, a także wszyscy nieproducenti i producenci zamieszkali w miastach, o ile ilość posiadanych przez nich ziemiołódów, podlegających przymusowemu wykupowi na mocy niniejszego rozporządzenia, lub przetworów z nich przekracza ilość 50 klg. na osobę, winni do dnia 1 marca 1920 roku złożyć do Starostwa opatrzoną własnoręcznym podpisem, według określonego szematu, deklarację wskazującą ilość i rodzaj posiadanych ziemiołódów lub ich przetworów.

Art. 3. Starosta winien w miarę napływu od producentów deklaracji o posiadanych ziemiołódach zwoływać posiedzenia Komisji Kontygentowych, w celu rozpatrzenia nadsyłanych deklaracji i ustalenia ilości podlegających dostawie ziemiołódów.

Producenci, którzy przedstawia dowody o zakwalifikowaniu do siewu przez odpowiednie instytucje (na ziemiach b. zaboru rosyjskiego Sekcja nasienna C. T. R., w Małopolsce Komisje nasienne przy Małopolskiem Towarzystwie Rolniczem w Krakowie i Lwowie) posiadanych przez nich ziemiołódów, lub o zakontraktowaniu ziemiołódów przez osoby lub instytucje, upoważnione do skupu ziemiołódów do siewu przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a na terenie Małopolski przez Inspektoraty Okręgowe pomocy rolnej w Krakowie i Lwowie, zwolnieni są od dostawy takiejże ilości ziemiołódów, winni jednak do dnia 1 czerwca przestawić Starostwu dowody o ich właściwym zużytkowaniu.

Starosta, żądając od producentów na podstawie art. 1 niniejszego rozporządzenia dostawy ziemiołódów, winien ich zawiadomić na dwa tygodnie przed terminem dostawy.

Art. 4. Za podlegające przymusowemu wykupowi na podstawie niniejszego rozporządzenia ziemiopłody płacone będą właścicielom następujące ceny:

za 100 klg. grochu, gryki	600 Mk.
za 100 klg. fasoli	900 Mk.
za 100 klg. prosa	525 Mk.
za 100 klg. bobiku	435 Mk.
za 100 klg. peluszek	400 Mk. loco magazyn

Urzędu Zbożowego lub wagon stacja kolejowa.

Ceny powyższe odnoszą się do ziemiopłodów doborowej jakości, nie zawierających więcej niż 3% zanieczyszczenia.

Przy wyższym procencie zanieczyszczenia i gorszym gatunku cena ulegnie odpowiedniej niższe.

Na przetwory ziemiopłodów, wyszczególnionych w art. 1 niniejszego rozporządzenia, Urząd Zbożowy określi ceny na podstawie wymienionych w niniejszym art. cen na ziemiopłody. Ceny na przetwory ziemiopłodów znajdować się będą na miejscu widocznym we wszystkich magazynach agentur Urzędu Zbożowego.

Art. 5. Przewóz bobiku, fasoli, grochu, peluszek, gryki i prosa, a także przetworów tych ziemiopłodów w ilości ponad 1 klg. kolejami i statkami odbywać się może jedynie za każdorazowym zaświadczeniem Starostwa, że ziemiopłody te lub ich przetwory przymusowemu wykupowi nie podlegają.

Art. 6. Winni przekroczenia przepisów, zawartych w niniejszym rozporządzeniu, podlegają karom, przewidzianym w art. 10 ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. „o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920” (Dz. Ustaw Rzpltej P. № 89, poz. 485).

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze staje się prawomocne z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Warszawa, dnia 9 lutego 1920 r.

Minister Aprowizacji:

St. Śliwiński

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych:

Bardel